Anul al 54-lea | 14 Pagini | EXEMPLARUL { In România: 3 lei / In străinătate: 6 lei | 14 Pagini | Nr. 185 Joi 8 Iulie 1937
P IIII
Taxa poștală plătită în numerar conform aprobării dir. C-le P. T. T. No. 120.288/932

BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNII" SIBIIU

ABONAMENTE IN ȚARA Lei 200 pe 3 luni Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80 In străinătate în raport cu tariful poștal și valuta

UNIVERSUL

CELE DIN URMA ȘTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ȘI TELEFONICE
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: BUCUREȘTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACȚIE: 3.30.15

FONDATOR: LUIGI CAZZAVILLAN

ABONAMENTE LA „VESELIA" „UNIVERSUL COPIILOR" ȘI AL TINERETULUI" ZIARUL CĂLĂTORIILOR Câte 220 Lei pentru 12 luni în țară

DIRECTOR: STELIAN POPESCU

Demonstrație iredentistă bulgară

In ultimele luni guvernul bulgar a ținut să accentueze în declarațiile ce le-a făcut șeful său, o politică externă călăuzită de semnul păcii și bazată pe întreținerea și cultivarea unor raporturi cât mai bune și amicale cu toți vecinii.

Pactul de amiciție „eternă" pe care l-a încheiat Bulgaria cu Iugoslavia, în ultimul timp, a fost considerat ca un debut fericit al acestei politici de destindere și de înțelegere.

Cum orice manifestație pacifică în ordinea politicei externe este rezultanta unei orientări impusă, nu numai de interesele momentane și de chestiuni de oportunitate, dar mai cu seamă de problemele esențiale internaționale ce privesc siguranța statelor și stabilitatea lor teritorială — căci fără siguranță și stabilitate nu se poate creia acea ambianță necesară încrederei, înțelegerei și colaborării între națiuni — ar fi fost logic, ca și recentele manifestațiuni pacifice din Sofia, dacă ar fi fost sincere și inspirate de cele mai bune intenții, să țintească acelaș scop.

Din nefericire, politica externă a guvernului bulgar, nu urmează linia dreaptă, ci zig-zagul. Ea nu este clară și bine definită, ci ascunde tendințe revizioniste, imperialiste. O dovadă în această privință ne-a dat-o, pe lângă altele din trecut, demonstrația iredentistă din 27 Iunie a. c., ce a fost organizată la Comanovo, — localitate situată la 2 km. distanță de frontiera româno-bulgară dobrogeană — de către autoritățile bulgare din Varna, cu prilejul dezvelirei unui monument închinat soldaților morți în războiul balcanic din 1912—1913 și în războiul mondial din 1916—1918.

Dacă orice națiune este în dreptul său să-și onoreze eroii și să înalțe monumente în amintirea lor, spre a reaminti generațiilor actuale și viitoare, faptele lor glorioase, oficialitatea bulgară a ținut să dea o anumită semnificație politică solemnității dezvelirei monumentului de la Comanovo, în sens iredentist anti-românesc. Mai întâi, un fapt. Pe soclul monumentului s'a săpat o hartă a Bulgariei, în care figurează și Dobrogea noastră în mozaic negru.

Apoi, cei cari au luat cuvântul la Comanovo, în prezența reprezentanților autorităților civile și militare, au ținut să accentueze tendințele de expansiune teritorială a Bulgariei spre Nord. Amiralul Ciecicoff a declarat, că în cele două războaie — balcanic și mondial — armatele bulgare au înaintat victorioase până la **„adevăratele granițe ale țării"**; iar **„apele Dunărei, lângă Tulcea și apele mărei, lângă Constanța, au salutat imnul liberării Dobrogei..."**.

Faptul, că aceste declarații s'au făcut în prezența reprezentanților guvernului bulgar și a trupelor sub arme, implică complicitatea organelor oficiale la această demonstrație iredentistă, prin patronatul ce l-au dat solemnității inaugurării monumentului de la Comanovo.

Asemenea acte de provocațiune nu sunt de cât consecința unei politici aventuroase și vizionare, la care n'a înțeles și nu înțelege să renunțe conducătorii statului vecin de la sud.

Cu toate asigurările repetate ce le-a dat președintele consiliului și ministrul afacerilor străine al Bulgariei, cu privire la politica **nouă** ce ar fi urmărită de guvernul său, bazată pe dorința stabilirei unor raporturi normale și chiar amicale cu România și țările balcanice, în interesul superior al păcei, demonstrația iredentistă dela Comanovo, confirmă cele ce am afirmat noi în repetate rânduri: absența sincerității și a bunelor intențiuni ale conducătorilor responsabili ai Bulgariei în politica lor externă.

Ce valoare prezintă în acest caz pactul de amiciție „eternă" pe care l-a semnat Bulgaria și Iugoslavia, acum câtva timp, când, la Cumanovo, s'a spus că Bulgaria urmărește să atingă frontierele sale „legitime" ce le-au atins în 1913 și 1916, armatele sale pretinse victorioase?

Intre acele „granițe" se cuprind, nu numai Dobrogea românească, dar și fosta Macedonie sârbească, grecească și o parte din teritoriile ce aparțin azi Turciei...

Iată și explicația pentru ce Bulgaria a refuzat și refuză să facă parte din Înțelegerea balcanică, care este bazată pe respectul tratatelor și menținerea actualelor frontiere.

Politica Bulgariei continuă să fie aventuroasă și provocatoare, fără să ia în seamă realitățile și fără ca amatorii de expansiuni teritoriale la N., V. și S. să-și reamintească lecțiile din trecutul apropiat.

Două grave accidente de automobil în Italia

Trei morți și șase răniți

Triest, 5 (Radio-Central). — **Pe aleea St.-Andrea, din Triest, s'a întâmplat un groaznic accident de automobil.**

O mașină a intrat, în plină viteză, într'un tramvai. Rezervorul de benzină al automobilului a explodat, iar flăcările au cuprins mașina. O femee a murit în flăcări, iar alta se află în agonie.

In localitatea Ancona, două automobile s'au ciocnit în plină viteză. Rezervorul de benzină a unei mașini a explodat, iar flăcările au cuprins amândouă automobilele. Două persoane au fost ucise, iar cinci grav rănite.

HULIGANISM?

de IOAN AL. BRĂTESCU-VOINEȘTI

VII

Am auzit pe unii oameni inteligenți și culți, — dar îngroziți de gândul că și-ar primejdui notorietatea și popularitatea, dacă și-ar înstrăina simpatia presei evreești, zicând: „trebue recunoscut evreilor meritul de a fi dat omenirii creștinismul". Aceeaș afirmație am auzit-o din gura evreilor; ba mi-au și scris vreo câțiva, fără a semna: „noi am dat omenirii monoteismul și religia creștină cu care vă mândriți".

Această afirmație cuprinde nu mai puțin de trei neadevăruri: întâi că evreii au dat omenirii monoteismul, — al doilea că ne mândrim cu creștinismul și al treilea că ne-au dat nouă creștinismul. Să le luăm pe rând:

Nu e adevărat că evreii au fost primii monoteiști, nici că ei l'au răspândit în lume.

Cu mult înainte de pomenirea despre neamul evreesc în istorie, alte popoare înaintașe lor credeau într'un singur Dumnezeu; iar cercetările etnografilor aduc pe fiecare zi dovezi că popoarele primitive sunt monoteiste și că politeismul a provenit din asocierea mai multor neamuri, care unindu-se și-au păstrat cultul zeilor lor proprii.

Nu e adevărat că ne mândrim cu creștinismul. N'am întâlnit, până la vârsta în care mă găsesc, român care să se laude că e creștin. Am auzit invocându-se calitatea de creștin pentru a respinge calificarea de evreu, sau pentru a redobândi încrederea. Când afirmă românul ceva și vede că nu e crezut, își face semnul crucii și zice: „iacă sunt creștin". Dar ca să se laude că e creștin, n'am pomenit. Eu cel puțin n'aș face-o nici în ruptul capului. Ca s'o fac ar trebui să uit că cu mii de ani înainte de Crist au fost neamuri de oameni, ca bunioară egiptenii și chinezii, ai cărora numeroși fii trăiau în perfectă armonie și că și azi sunt popoare, cum sunt de pildă japonezii, care fără a fi creștini, trăesc în deplină înțelegere; iar pe de altă parte ar trebui să-mi închid ochii, spre a nu vedea cum creștinii spanioli se întrecuc ca cei mai primitivi păgâni. Neamul românesc nu-și face nici azi și nu și-a făcut niciodată în trecut din creștinismul său un titlu de exploatat.

Te cutremuri când citești ce fioroase crime au săvârșit alte popoare din apus, asupra unor populații din America, din Africa și din Australia, sub cuvânt de răspândire de creștinism, — în realitate pentru a le robi și a le răpi avuțiile. Mâinile și conștiința neamului nostru nu sunt pătate de sânge vărsat în numele creștinismului. Neamul nostru n'a produs misionari, nici prigonitori ai credincioșilor altor religii.

Nu e adevărat că evreii ne-au dat nouă creștinismul. S'o creadă cine vrea, — eu o tăgăduesc din răsputeri. Pe deoparte din tot ce am învățat până acum, pe de altă parte din ceea ce-mi strigă stăruitor intuiția, am ajuns la încredințarea că aici, pe întinderea de pământ în care trăește neamul românesc, având ca centru de radiere platoul Transilvaniei, cel puțin cu două mii de ani înainte de Crist, trăia un neam de oameni, care simțind existența unei puteri uriașe care a creat lumea și care supraveghează, răsplătește sau pedepsește purtările oamenilor, duceau o viață, lipsită de mari preocupări culturale sau artistice, dar curată și cinstită.

Mulțimea pădurilor seculare întreținea o climă temperată, iar un regim regulat de ploi, care asigura pășuni permanente și bogate și o permanentă rodire a pământului cultivat, scutea populația acestor ținuturi de nevoia de a fugi, în caz de secetă, în căutarea altora.

Semințe de oameni, cari din aceste împrejurări depășiseră faza de viață vagabondă, locuitorii de acum patru mii de ani ai acestor plaiuri trăiau în pace din păstorit și agricultură.

Cu mult înaintea vremei în care Moise se da de ceasul morții pentru a scoate neamul evreesc din sălbăticie și din ticăloșie, fiii neamului care trăia în cuprinsul României de azi practicau nu numai poruncile principale înscrise în tablele de legi ale lui Moise, dar chiar și preceptele moralei creștine.

Când abia peste două mii de ani mai târziu creștinismul a ajuns în aceste ținuturi, propovăduitorii lui au găsit aici un neam de oameni, cari fără a ști ce era Crucea și cine fusese Crist, se purtau creștinește.

Dovadă că e așa e faptul că în istoria neamului românesc nu se găsește nici urmă de vreo dovadă că creștinismul a întâmpinat aici vre-o împotrivire din partea cuiva. Asemenea dovezi se găsesc în istoria tuturor neamurilor care ne înconjoară, — în istoria neamului nostru nu. Neamul nostru n'a produs nici sfinți, nici martiri.

In poeziile noastre populare, în baladele și în basmele noastre sunt dovezi de reminiscență despre lucruri petrecute cu sute de secole în urmă. Așa e bunioară pomenirea despre balaurii cu care se luptau fiii de împărați și Feții-frumoși. Ce sunt acești baluri, decât dovada reminiscenții întâlnirii răstrăbunilor noștri cu ultimii reprezentanți ai ihtiozaurilor ori pleziozaurilor, monștrii faunei antedeluviene.

Dar nicăeri, nici în poezii, nici în balade, nici în basme nu se face absolut nicio pomenire de prigoniri religioase, ori de rezistență la primirea creștinismului. Așa încât alte neamuri vor fi datorând celui evreesc creștinismul, — al nostru nu, pentru că, prin firea lor, răstrămoșii noștri erau de mult îndemnați să practice normele moralei creștine.

*

Și acum ia să venim la pretenția evreilor că neamul lor este neam ales, pentrucă a dat lumii creștinismul.

Evident că ar merita toată afecția și toată stima, dacă ei ar fi adoptat această religie. Dar când, după ce au răstignit pe Cel ce a adus-o, n'au adoptat-o, ci continuă de a practica o religie plină de blesteme la adresa celei creștine, — când de câteori le stă în putință, ucid preoții creștini cu mile, dărâmă catedrale, pângăresc și ard icoane și odoare, rad la pământ, ori transformă în grajduri, în închisori sau în cârciumi, biserici creștine, cum au făcut în Rusia și în Spania, — cum mai pot ei invoca religia creștină ca un titlu? Dacă evreii socotesc cu sinceritate că religia creștină e un dar atât de prețios și de folositor omenirii, încât își fac un merit din faptul că i l-au dat, — neadoptarea și combaterea invierșunată a creștinismului constitue pentru neamul evreesc, cel mai grozav certificat de ticăloșie pe care și-l dă el însuși.

(Continuare în pag. 2-a)

Marele canal Moscova-Volga a fost terminat

Moscova, 5 (Rador). — *Marele canal Moscova-Volga a fost terminat.*

El va fi deschis circulației pe ziua de 15 Iulie, pentru transportul de pasageri și mărfuri.

xox xox

D. Leon Blum, foarte preocupat, sosește la o ședință a consiliului de miniștri

Cimitirul roșu

de EMANUEL HAGI-MOSCO

Oricât s'ar strădui cineva să adâncească ultimele întâmplări petrecute la Sovietele, nu le poate da de rost. Jocul cenzurării știrilor neplăcute regimului și acela al împrăștierii știrilor cu tâlc, nu poate fi oglindirea adevărată a stării în care se sbat vecinii noștri de la răsărit.

Este totuși neîndoelnic, că puternica zguduitură care a clătinat nu numai așezământul militar sovietic, dar chiar întregul regim roșu, a scăzut atât moralul cât și prețuirea armatei roșii, aceste presupuse însușiri încă nedovedite, fiind mărginite împrejurărilor în care s'au născut și atmosferei de teroare în care au trăit. O altă latură a acelei sângeroase frământări este nesiguranța în care se află pactul franco-sovietic care a săpat o prăpastie în gândirea franceză îngrijorând opinia publică privitor la împărtășirea unor secrete tehnice ale apărării naționale.

Un fapt rămâne de netăgăduit, acela al greutății poverii unui regim care a încătușat întreaga suflare a unui popor de 160 milioane inși. Și oricât s'ar ineca în sânge izbucnirile unor suflete sătule de a îndura o iobăgie încă necunoscută în istoria zilelor noastre, borhotul omenesc care tot clocotește de două decenii este pe cale să se dea peste cap, așternând covor nou peste întinsul cimitirului roșu sovietic.

Negreșit că fiecare este stăpân la el acasă, dar aceasta cât timp cele petrecute rămân la el. Cu Sovietele nu este tocmai așa. Toți prietenii libertății (?!) de soiul doctor Lupu, și alți sprijinitori ca dânsul ai **ideii păcii**, dospită în **„adunarea universală pentru pace"** sau R. U. P., acest copil internațional născut în laboratorul Kominternului din părinți nedeclarați, ne doresc un regim asemănător aceluia care fericește pe bietul „mujic" eurasian.

In numele acelei fericiri omenești, pe care religia nu ți-o făgăduește decât în lumea viitoare, ca o răsplată târzie a faptelor bune, misio-

(Continuare în pag. 2-a)

CURIERUL PARISULUI

SEAMĂNĂ, DAR SE ȘI DEOSEBEȘTE

de POMPILIU PĂLTĂNEA

Paris, 28 Iunie

La prima vedere noul guvern seamănă leit guvernului precedent fiind compus nu numai din reprezentanți ai aceloraşi partide (la care s'a adăogat totuși ca subsecretar de stat un membru al grupărei democraților creștini) și, într'o proporție aproape analoagă (16 radicali, 14 socialiști și 3 socialiști republicani față de 14 radicali, 18 socialiști și tot 3 socialiști-republicani, câți cuprindea cabinetul anterior), ci chiar în majoritate (18 la un total de 35) din aceleași persoane sau personalități.

Dintre aceste Excelențe doar câteva, însă tocmai cele principale, și-au schimbat, ca la cadril locurile adică atribuțiile. Și anume: D. Chautemps, din ministrul de stat a redevenit prim ministru, pe când d. Blum din prim-ministru a devenit ministru de stat, iar d-nii Auriol Rucart și Lebas, ale căror gestiuni au fost aspru criticate ori categoric condamnate de senat, au trecut respectiv dela departamentul finanțelor la al justiției, de la al justiției la al sănătății și de la al muncii la al poștelor.

In posturile, ce ocupau, au rămas dimpotrivă, atât — bineînțeles — d-nii Daladier (la apărarea națională) și Delbos (la afacerile streine), care n'au încetat să culeagă în general aprobări și laude pentru activitatea lor cumpănită și roditoare, cât — bunăoară — d-nii Zay (la educația națională), Cot (la aviație) și Monnet (la agricultură), ce s'au distins

(Continuare în pag. 2-a)

Reprezentanții celor patru mari puteri, cari discută la Londra, chestiunea controlului în Spania. Dela stânga la dreapta: Grandi, von Ribbentrop, Eden și Corbin

După ocuparea orașului Bilbao

Ingineri naționaliști s'au grăbit să construiască pontoane pentru înlesnirea circulației la Bilbao

Parisul și expoziția sa internațională

de R. SEIȘANU

II

O vizită, sau mai multe, în incinta Expoziției internaționale din Paris nu oferă nicio idee de ansamblul ei si nici de sforțările ce s'au făcut ca să fie rezolvate unele probleme de ordin technic și urbanistic, care au preocupat multă vreme serviciile comisariatului general.

Ca să aibă un vizitator o idee de ansamblul Expoziției, e bine să nu intre direct în incinta expoziției, ci să facă mai întâi un circuit complet cu o „vedetă" pe Sena, între podul Concordiei și capul insulei Lebedelor (Ile des Cygnes) și apoi să se urce pe platforma a doua a turnului Eiffel.

Imbarcat într'o „vedetă" treci în revistă toate pavilioanele, chioșcurile și eșafodajele ce sunt pe ambele maluri ale fluviului, începând de la podul Concordiei și sfârșind la capul insulei Lebedelor unde se înalță o statue a Libertății — imitație după statuia americană așezată la intrarea portului New York.

Nu ai impresia că ești în centrul Parisului, ci într'un Babylon. Pe dreapta și pe stânga se înalță construcții ciudate, în formă de pagode. și chioșcuri, Kasba; pavilioane în stil indochinez, algerian, marocan, tunizian sau madagascarian, colorate în cărămiziu, verde, galben, violet, albastru.

Pe această axă naturală a Senei se înșiruesc pavilioanele coloniilor franceze: Tunisia, Algeria, Marocul, Africa occidentală, Madagascar, Indochina, Siamul; precum și pavilioanele technice și industriale, apele termale, navigația, căile ferate, automobilul, avionul, turismul, aerul, pământul și altele.

Multe din aceste pavilioane nu sunt deschise. Unele construcții sunt terminate; altele sunt în formă de eșafodaje, sau chiar de piloți.

Se anunțase de șeful fostului guvern, d. Leon Blum, că această expoziție — a cărei deschidere fusese fixată la sfârșitul lunei Aprilie a. c. va fi, grație sforțărilor lucrătorilor... „o mare victorie împotriva fascismului". De fapt, chiar dacă s'ar fi făcut la timp acele sforțări, tot nu putea fi vorba de „o victorie împotriva fascismului", când o expoziție de întinderea și valoarea celei din Paris, este o manifestare colectivă, națională și pacifică, al cărei succes nu interesează numai o clasă socială, ci întreaga națiune franceză, după cum este și o manifestare a forțelor sale creatoare și constructive.

Apoi, o expoziție internațională este și un „panaș" și o „apoteoză". Politica C. G. T.-ului (Confederația generală a muncitorilor), care a redus zilele lucrătoare ale săptămânei, în Paris, la 4 zile și jumătate, și care reclamă chiar 30 de ore lucrătoare pe săptămână cu *salariul unic* — adică fără nicio selecție între lucrătorii calificați sau nu, între tineri și bătrâni, între ucenici și maeștri, — a provocat și acest quasi-sabotaj al expoziției, în faza sa cea mai delicată. Bineînțeles, că guvernul, expresiune a Frontului popular, nu s'a putut opune acestei politici, cu tot interesul propriu ce l'a avut și-l are să lege succesul expoziției de activitatea sa.

Așa se explică pentru ce din cele 200 de pavilioane câte sunt prevăzute în planul expoziției, 85 sunt deschise publicului pentru moment.

Totuși, s'a lucrat mult la fundațiuni — ceeace nu-i vizibil — la construirea unor trecători peste Sena și autostrăzi în curbă, impuse de necesitatea circulației, ca și la desăvârșirea multor pavilioane și instalații necesare jocurilor de lumină și de ape.

Dacă ne urcăm pe a doua platformă a Turnului Eiffel, de unde se desfășoară imensa și splendida panoramă a Parisului și din care ese în relief biserica albă și majestuoasă din Montmartre, Sacré Coeur, situată pe cea mai mare înălțime a Parisului; Arcul de Triumf, admirabil așezat în *place de l'Etoile* cu splendita perspectivă pe *avenue des Champs Elysées* și *avenue dela Grande Armée;* coloana *Vendôme,* imitație reușită după columna lui Traian din Roma; biserica *Notre Dame;* cupola scânteetoare a Panteonului; Turnul Saint-Jacques; putem avea o idee de ansamblul expoziției, ce acoperă o suprafață de 100 hectare. Partea principală are forma unei cruci arcuită spre Trocadero. Acolo unde se înălța odinioară palatul Trocadero, — edificiu disgrațios, rămășiță a altei expoziții internaționale — se înalță acum o imensă colonadă, sprijinită de două edificii frumos proporționate, inconjurată de verdeață, terase și luciuri de ape. In imediată apropiere e piața de onoare și incinta rezervată națiunilor.

Expoziția se prelungește la stânga — cum privești de pe platforma a doua a Turnului Eiffel — cu *ile des Cygnes;* iar, la dreapta, în forma unei alte cruci puțin diformate, se întinde, între podul Alma, cheiurile Albert I și d'Orsay, podul Concordiei, Camera deputaților și rue des Grenelle.

Notez — după informațiile ce mi le-a dat un membru al consiliului comunal din Paris, cu prilejul unei recepții dată la primărie în onoarea membrilor

(Continuare în pag. 2-a)

FURTUNA DIN PRAHOVA

Grindină în regiunea Băicoi

Călătorii, cari veneau, eri după amiază, cu trenul de pe valea Prahovei, spre Capitală, au putut vedea un spectacol rar și îngrijorător.

In regiunea Băicoi s'a produs o rupere de nori, cu vijelie, cum rar s'a mai văzut. Lanurile de semănături au fost culcate la pământ; grâul care fusese secerat și fânul cosit a fost luat de furtună și împrăștiat în toate părțile.

O grindină deasă, nimicitoare, albise pământul pe mari întinderi. Tot ce a întâlnit în cale a distrus; în special porumbul din care mai rămăsese doar cocenii. Grindina fusese atât de abundentă că se' așternuse pe câmp și pe lângă linia ferată atât de groasă încât aveai impresia că a nins din belșug.

Desigur că pagubele sunt destul de mari la recoltă.

IN PLASA URLAȚI

Urlați, 5 Iulie

Zilele acestea s'a deslănțuit în regiunea noastră, o furtună de proporții neobișnuite, urmată de ploaie, cu descărcări electrice, care a durat vre-o două ore.

Furtuna, care a fost foarte puternică, a cauzat numeroase pagube, desvelind case, desrădăcinând pomii, devastând grădinile de zarzavaturi și viile, smulgând și dărâmând complet scheletul a opt sonde ale societăților petrolifere.

Acoperișul bisericii din com. Valea Cucului a fost smuls și aruncat în vecini.

Pe alocuri, ploaia a fost însoțită și de grindină, însă măruntă.

VIJELIA DIN JUD. VALCEA

Bălcești (Vâlcea), 4 Iulie

Am arătat, pe scurt, într'o corespondență anterioară, nenorocirea provocată în regiunea noastră de vijelia și grindina din ziua de 30 Iunie. Revin cu noui amănunte.

Aspectul sub care se înfățișează comunele bântuite de urgie, e jalnic: copaci doboriți, case descoperite, pomi fără frunze, vii — din care au rămas numai aracii.

Pagubele sunt deosebit de mari în com. Goruneşti, Băbeşti-Olteț, Făureşti și Frățila: Școala din Goruneşti are jumătate din acoperiș luat și geamurile sparte, iar bisericile din satele Goruneşti și Popeşti, geamurile sparte.

Școala din Diculeşti are acoperișul de pe o sală de clasă luat cu totul; deasemenea primăria din acest sat. Bisericile din satele: Diculeşti, Budeşti și Făureşti-Mileşti, au acoperișul distrus. La fel, școala din Băbeni-Olteț, iar la școala din Făureşti au fost sparte geamurile.

In com. Frățila, nu se cunosc pagubele, comunicația telefonică fiind întreruptă.

Nu mai vorbesc de paguba produsă la păsări și vite.

Piatra a atins mărimea unui ou de curcă și gâscă.

xox O xox

Aviatoarea EARHART despre a cărei soartă nu se știe nimic până acum

xox ● xox

Cazul Sapieha în fața Parlamentului

Varșovia, 5 (Rador). — **Pe biroul Adunării Deputaților, s'a depus azi o moțiune cerând convocarea Camerei în sesiune extraordinară pentru discutarea și soluționarea tuturor chestiunilor ridicate de cazul Sapieha.**

O moțiune identică, purtând semnăturile regulamentare, va fi depusă mâine pe biroul Senatului.